

Nieuw op 1 januari: de erkenning van uw gezondheidszorgberoep bij de Vlaamse overheid

Voor bepaalde beroepen in de gezondheidszorg, hebt u in België een visum en een erkenning nodig. Het gaat over artsen en tandartsen, kinesitherapeuten, verpleeg- en zorgkundigen, ziekenhuisapothekers, vroedvrouwen en paramedische beroepen zoals diëtist, ergotherapeut of audioloog. Vanaf 1 januari 2016 vraagt u de erkenning voor die beroepen online aan bij het Agentschap Zorg en Gezondheid van de Vlaamse overheid.

VISUM EN ERKENNING OF REGISTRATIE

Voor sommige beroepen of specialisaties is een erkenning of registratie nodig. Die moeten vanaf 1 januari online aangevraagd worden bij het Agentschap Zorg en Gezondheid van de Vlaamse overheid.

- Voor geneesheren en tandartsen: geen erkenning voor basistitel nodig, wel erkenning van specialisaties, de zogenaamde bijzondere beroepstitels en –bekwaamheden.
- Voor apothekers: de erkenning van de bijzondere beroepstitel ziekenhuisapotheker en de verlenging van die erkenning.
- Voor kinesitherapeuten: erkenning gebeurt automatisch, bijkomende erkenning kan gevraagd worden voor bijzondere beroepsbekwaamheden
- Voor verpleegkundigen: geen erkenning voor de basistitel nodig, tenzij voor bijkomende bijzondere beroepstitels- of bekwaamheden
- Zorgkundigen: moeten zich registreren
- Paramedische beroepen: moeten hun basistitel laten erkennen
- Vroedvrouwen: de erkenning gebeurt automatisch bij het diploma.

Een visum is het attest dat iemand nodig heeft om zijn beroep te mogen uitoefenen. Het visum wordt uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, en dat blijft ook zo na 1 januari. In de meeste gevallen hoeft u het visum niet zelf aan te vragen: het wordt opgestuurd na uw erkenning of nadat u uw diploma hebt behaald.

HOE EEN ERKENNING AANVRAGEN?

Vanaf 1 januari vraagt u een erkenning online aan in het e-loket van Zorg en Gezondheid. De aanvrager moet zich dan aanmelden met zijn elektronische identiteitskaart (met pincode). Dat betekent dat elke aanvraag persoonlijk moet gebeuren door de aanvrager zelf. Hij of zij kan het niet overlaten aan de school, werkgever of andere helper om de aanvraag in zijn of haar plaats te doen. Alleen aanvragen met een buitenlands diploma gebeuren niet online.

Per beroep zijn er een aantal verplichte bewijsstukken die de aanvrager moet opladen. De artsen, tandartsen en ziekenhuisapothekers moeten voor hun hun opleiding ook al een stageplan en tijdens hun opleiding jaarlijkse stageboekjes opsturen via het e-loket.

Na de aanvraag in het e-loket, kijkt Zorg en Gezondheid na of er geen bewijsstukken ontbreken in de aanvraag. Ontbreken er bewijsstukken, dan krijgt de aanvrager daarvan een bericht met de vraag om extra bewijsstukken in te dienen via het e-loket. Eens de aanvraag volledig is, gaat het dossier naar de erkenningscommissie van het beroep. Die commissie van experts beoordeelt het dossier en geeft een positief of negatief advies over de erkenning. Op basis van dat advies neemt Zorg en Gezondheid de beslissing en stuurt het erkenningsbesluit, of de negatieve beslissing, naar de aanvrager.

HULP BIJ DE ERKENNING

Meer uitleg en overzichten van alle stappen per beroep vindt u op www.zorg-en-gezondheid.be/zorgberoepen.

Vanaf 1 januari kan u met uw vragen en eventuele problemen bij het gratis nummer 1700 van de Vlaamse overheid (elke werkdag bereikbaar van 9 tot 19u).

Zorg en Gezondheid is een agentschap van de Vlaamse overheid. We gaan samen met u voor meer gezondheid en betere zorg. We nodigen mensen uit om gezond te leven en ondersteunen hen hierbij. We beschermen hen tegen besmettelijke ziektes en een ongezond milieu en maken de tijdige opsporing van een aantal ziektes mogelijk. We dragen bij tot een netwerk van kwaliteitsvolle zorg voor en rond mensen die het nodig hebben. Met de Vlaamse sociale bescherming brengen we de betaalbaarheid van de zorg in het bereik van onze medeburgers. Om dit alles te realiseren erkennen en financieren we organisaties, zorgverleners en voorzieningen. We doen alles in partnerschap en in gedeelde verantwoordelijkheid met hen, met andere overheden én met de mensen zelf. Extra aandacht gaat daarbij naar de meest kwetsbaren.

